

Evangelí del dilluns de la setmana XXXII de durant l'any: una ajuda mútua sincera

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXXII de durant l'any. “Si el teu germà et fa una ofensa, reprèn-lo, i si se'n penedeix, perdona'l”. La correcció mútua és una manifestació de desig sincer d'ajudar-nos els uns als altres en el camí. Jesús és el model de correcció moguda per un amor veritable i concret per cada persona.

Evangelí (Lc 17, 1-6)

Jesús digué als seus deixebles:

—Sempre hi haurà algú que en faci caure d'altres en pecat, però ai del qui els fa caure! Més li valdria que li lliguessin al coll una roda de molí i el llancessin al mar, abans que fes caure un d'aquests petits. Estigueu alerta!

»Si el teu germà et fa una ofensa, reprèn-lo, i si se'n penedeix, perdona'l. I si t'ofèn set vegades al dia i set vegades torna per dir-te: “Me'n penedeixo”, tu l'has de perdonar.

Llavors els apòstols digueren al Senyor: “Augmenta'ns la fe”.

Ell va respondre:

—Només que tinguéssiu fe com un gra de mostassa, diríeu a aquesta morera: “Arrenca't de soca-rel i planta't al mig del mar”, i us obeiria.

Comentari

Lluc evangelista ens transmet, amb molt poques paraules, tres ensenyaments vitals de Jesús. Aquestes paraules es podrien englobar sota el títol «la saviesa del cor prudent». La primera d'aquestes ensenyances ens parla de l'escàndol; i ens posa en guàrdia davant la necessitat de tenir especial cura dels més febles.

A tots i cada un ens colpeja d'una manera singular el mal infligit a éssers especialment indefensos i innocents. En aquest grup hi ha els nens, persones que posen la seva confiança d'una manera tan natural en la gent adulta, perquè en tinguin cura, els orientin, els instrueixin i els corregeixin si cal.

Jesús ens adverteix: en la dinàmica actual del món en què vivim, ferit pel

pecat, mentre els cors humans no hagin estat totalment transformats per la gràcia, malauradament no hi faltarà a aquests éssers innocents el patiment llençat al món pels nostres egoïsmes.

Jesús ha vingut per oferir-nos la transformació i la força necessàries per anar deixant de banda aquest «home vell» al que es refereix sant Pau (*Ef* 4, 20) i que encara viu en nosaltres. Hi ha una malícia especial a fer mal als més febles, a aquells que es posen a les nostres mans amb confiança. Tant de bo vulguem i sapiguem tractar-los amb la saviesa pròpia de qui acull al seu cor l'Esperit Sant, el qual instrueix contínuament, ofereix copiosament els seus dons, tan valuosos, i ajuda a fomentar les virtuts.

La mateixa preocupació sincera envers el proïsme cal tenir-la amb aquells que erren. No es tracta de

creure'ns millors, capacitats per ser jutges, ni de veure'ns els pitjors, amb una falsa humilitat. Es tracta de sentir una responsabilitat amorosa envers els altres.

Tots ens corregim en el dia a dia, en coses quotidianes, quan pensem que podem o poden fer millor les coses: a la cuina, a l'esport, sobre qüestions professionals. Per què no ens corregiríem també en les qüestions espirituals? Cal que sigui una correcció humil i sincera: la que surt d'un cor que vol sincerament que l'altre creixi.

És molt fàcil que es barregin motius equivocats amb la correcció, i també és fàcil corregir de manera inadequada. Déu ens corregeix perquè ens estima. Amb paciència infinita i exigència dolça. I perdona de debò. És necessari, per tant, corregir comptant la manera de ser i les circumstàncies dels altres.

Aquesta és la correcció bona, la que
compta la veritat de la persona que
es té davant i la veritat a què volem
que s'acosti.

Juan Luis Caballero // Fizkes -
Getty Images Pro

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dilluns-de-la-setmana-xxxii-de-
durant-lany-una-ajuda-mutua-sincera/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dilluns-de-la-setmana-xxxii-de-durant-lany-una-ajuda-mutua-sincera/)
(10/08/2025)